

عنوان مقاله:

بررسی کارایی تکنیک هیبرید جهت برآورد دبی حداکثر سیلاب در برخی مناطق مرکزی ایران

محل انتشار:

پنجمین همایش ملی علوم و مهندسی آبخیزداری ایران (سال: 1388)

تعداد صفحات اصل مقاله: 10

نویسندگان:

حسین ملکی نژاد - عضو هیئت علمی دانشکده منابع طبیعی، دانشگاه یزد

سمانه پورمحمدی - دانشجوی کارشناسی ارشد مدیریت مناطق بیابانی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

دبی پیک در هر حوزه یکی از مهمترین پارامترهای هیدرولوژیکی است که نقش مهمی در برنامه ریزیها و مدیریت سیل حوضه های آبخیز ایفا می کند. جهت تخمین دبی پیک در حوزه هایی که فاقد آمارند و یا آنهایی که دارای نقص آماری هستند، از روشهای مختلف آنالیز منطقه ای سیلابها در آن حوضه ها بهره گیری می شود. با توجه به اهمیت حوزه آبخیز اصفهان - سیرجان و دشت یزد اردکان در ناحیه ایران مرکزی تلاش شده است که در این تحقیق به آنالیز آماری سیلابهای این منطقه پرداخته و از این طریق مدل مناسبی که بتواند تخمین بهتری از حداکثر آبدهی یا دبی پیک Qp را ارائه دهد، معرفی گردد. بدین منظور ضمن جمع آوری آمار دبی سالانه سیلابها در 14 ایستگاه مختلف، به تعیین پارامترهای مختلف زیر حوضه های مربوط به هر آبراهه از جمله مساحت تحت پوشش (A)، طول آبراهه اصلی (L)، و بارش 24 ساعته (I) پرداخته شد. سپس جهت تعیین رابطه بین دبی پیک با دوره های بازگشت مختلف و این پارامترها از روش هیبرید به عنوان یکی از کاراترین روشهای آنالیز منطقه ای سیلاب استفاده شد

کلمات کلیدی:

آنالیز منطقه ای، حداکثر آبدهی، روش هیبرید

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/87185>

